

Śp. Zygmunt Kubisiak

Wspomnienie pośmiertne o śp. lek. med. Zygmuncie Kubisiaku

W dniu 30 września 2014 roku odszedł z naszego grona doktor Zygmunt Kubisiak, znany i ceniony specjalista otolaryngolog dziecięcy, pionier otolaryngologii dziecięcej w Kaliszu.

Śp. doktor Zygmunt był rodowitym kaliszczaninem. Urodził się 16 sierpnia 1931 roku w rodzinie Szczepana Kubisiaka i Marianny, z domu Nadolskiej. Przyszedł na świat odebrany przez akuszerkę w domu rodzinnym, a była Przyszań Miejska na Wale Piastowskim 3. Ochrzczony został w tejże bazylice Św. Józefa. Rodzice wybrali dla Niego imię Zygmunt na cześć doktora Zygmunta Dukalskiego – lekarza Marii Dąbrowskiej. W wieku 7 lat rozpoczął naukę w szkole podstawowej. Uczęszczał tylko przez rok, najpierw do Szkoły Powszechnej im A. Mickiewicza, a później do Szkoły Franciszkanów. Wybuch wojny przerwał edukację. W czasie wojny śp. doktor Zygmunt pozostał w Kaliszu wraz z rodzicami. Początkowo uczył się na tajnych kompletach. Później uczęszczał do szkoły niemieckiej dla polskich dzieci, gdzie obowiązywał język niemiecki, a polskie dzieci uczone tylko czytać i rachować. Od 1943 roku do momentu wyzwolenia Kalisza śp. doktor Zygmunt przymusowo pracował na rzecz III Rzeszy w lazarecie mieszczącym się w Liceum im Anny Jagiellonki. Ta praca, choć była przymusową, uratowała mu życie. Wielu z jego rówieśników przydzielono także do przymusowej pracy, ale na froncie wschodnim. Nigdy stamtąd nie powrócili. Zaraz po wojnie zaczął uczęszczać do Szkoły Podstawowej nr 1 przy ulicy 3 Maja i już po roku, w przyspieszonym tempie zdał egzaminy wstępne do Liceum im. Adama Asnyka w Kaliszu. W okresie nauki w szkole średniej, poza nauką działał w organizacjach młodzieżowych oraz uprawiał sport – trenował boks, do którego nie czuł dużego zacięcia i pomimo początkowych sukcesów w końcu zrezygnował z jego uprawiania. W 1951 roku zdał maturę i rozpoczął studia medyczne na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Poznaniu. Ponieważ pomoc rodziców nie wystarczała na pokrycie kosztów studiowania, w czasie kolejnych wakacji śp. doktor Zygmunt pracował na koloniach letnich dla dzieci i młodzieży najpierw jako sanitariusz, a później jako p.o lekarza. Dyplom Lekarza uzyskał 30 września 1957 roku. Staż podyplomowy odbył w Szpitalu Miejskim w Kaliszu. Początkowo chciał specjalizować się w dziedzinie chirurgii i został asystentem na Oddziale Chirurgicznym u dr Włodzimierza Ganszera. Ostatecznie jednak, w 1958 roku zdecydował, że zostanie laryngologiem i rozpoczął pracę jako młodszy asystent na oddziale laryngologicznym Szpitala Miejskiego im. Przemysława II w Kaliszu. Najpierw specjalizował się pod kierunkiem doktora Jana Godlewskiego, a później doktora med. Karola Konopackiego Tytuł specjalisty pierwszego stopnia w dziedzinie laryngologii

śp. doktor Zygmunt uzyskał 2 kwietnia 1962 roku. Postanowił, że zajmie się diagnozowaniem i leczeniem schorzeń uszu, nosa, gardła i krtani u dzieci. Pod kierunkiem docenta Jana Gabriela Danielewicza rozpoczął specjalizację II stopnia w laryngologii dziecięcej. Docent Danielewicz, założyciel laryngologii dziecięcej w Polsce i kierownik Kliniki Laryngologii Dziecięcej w Warszawie stał się dla doktora Zygmunta mistrzem i mentorem. Zaszczepił w niego miłość do dzieci i pasję do laryngologii wieku rozwojowego. Tytuł specjalisty otolaryngologa dziecięcego śp. doktor Zygmunt uzyskał 1 sierpnia 1969 roku i zaraz podjął samodzielną pracę jako specjalista w tej dziedzinie na Oddziale Dziecięcym w Kaliszu. I właśnie jako wybitnego fachowca w laryngologii dziecięcej, poznałem śp. doktora Zygmunta gdy pod koniec lat siedemdziesiątych rozpocząłem pracę zawodową na oddziale dziecięcym. Codziennie niestrudzenie konsultowałem laryngologicznie wszystkie dzieci przebywające na oddziale. Niekiedy było ich nawet około 50-ciu. Prowadząc jednoosobowo pododdział laryngologiczny w ramach oddziału dziecięcego, śp. doktor Zygmunt poza konsultacjami laryngologicznymi przeprowadzał zabiegi paracentezy, adenotomii, endoskopii nosa i krtani oraz zabiegi tracheotomii. W ocenie laryngologicznej górnych dróg oddechowych u dzieci był niedościgniony. Bezbłędnie na podstawie badania klinicznego rozpoznawał charakter zapaleń krtani i uszu, co pozwalało na podjęcie właściwej terapii. W codziennej pracy poza fachowością i wiedzą, cechowała doktora nieustająca pogoda ducha. Zawsze był uśmiechnięty i pogodny. Nigdy się nie irytował. Do tego zawsze był chętny do dodatkowych interwencji czy tylko konsultacji laryngologicznych u dzieci i nigdy nie odmawiał pomocy.

Działalność specjalisty laryngologa na oddziale dziecięcym wykonywał przez ponad 40 lat, gdyż po 30 latach pracy jako otolaryngolog dziecięcy w 1999 roku przeszedł na emeryturę, ale kolejne 10 lat nadal konsultował dzieci na oddziale dziecięcym. Bez wątplenia zasługuje na miano twórcy laryngologii dziecięcej w Kaliszu. Udzielał także porad ambulatoryjnych jako laryngolog dla dorosłych w Poradni Laryngologicznej.

Choć na pewno jego miłością i pasją zawodową była laryngologia dziecięca, to jednak w swoim życiu zawodowym nie pracował tylko jako laryngolog. Powołanie do działalności organizacyjnej, które już ujawniał w latach szkolnych realizował pełniąc odpowiedzialne funkcje w administracji służby zdrowia. Od 1963 roku kierował Miejską Przychodnią Obwodową, której wówczas podlegały wszystkie przychodnie specjalistyczne, rejonowe i przyzakładowe w mieście Kaliszu. Po 2 latach doszło do integracji Miejskiej i Powiatowej Przychodni Obwodowej i śp. doktor Zygmunt objął kierownictwo nowej jednostki organizacyjnej tj. Przychodni Obwodowej dla Miasta i Powiatu Kaliskiego. Siedzibą tej przychodni był budynek przedwojennego szpitala im Świętej Trójcy przy ul. Śródmiejskiej 34, tzw. Rogatka. Pod kierownictwem doktora Zygmunta znacznie powiększyła się ilość poradni specjalistycznych rozszerzyła się ich działalność. W tym okresie, a dokładniej w grudniu 1966 roku uzyskał drugi stopień specjalizacji w dziedzinie organizacji ochrony zdrowia. Kierownictwo wspomnianej Przychodni Obwodowej dla Miasta i Powiatu Kaliskiego doktor Zygmunt pełnił do 1970 roku. Następnie, na 4 lata objął funkcję Kierownika Poradni Laryngologicznej. W 1973 roku został powołany na dyrektora Szpitala im Przemysława II w Kaliszu i tę funkcję pełnił do stycznia 1975 roku. W kolejnych latach już mniej angażował się w pracy administracyjnej i bardziej powrócił do ściśle lekarskiej działalności. Na przełomie lat 60-tych i 70-tych był wykładowcą laryngologii i organizacji ochrony zdrowia w Państwowej Szkole Pielęgniarstwa przy ulicy Kaszubskiej.

Od początku swojej pracy zawodowej, tj od 1956 roku był członkiem Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego. Kilukrotnie był wybierany na członka zarządu Towarzystwa i do Komisji Rewizyjnej Towarzystwa. Wielokrotnie wygłaszał referaty na zebraniach naukowych. Opublikował dwie prace w Otolaryngologii Polskiej – w 1973 roku o stosowaniu hydrokortyzonu w podgłośniowym zapaleniu krtani i w 1997 roku o wrodzonej wiotkości krtani.

W życiu rodzinnym był szczęśliwym mężem, ojcem i dziadkiem. Jego wybranką była Renata Kubisiak, lekarz stomatolog, ceniony specjalista w zakresie ortodontji. Z ich związku urodziły się trzy córki Honorata, Luiza i Alina. Najmłodsza Alina poszła w ślady rodziców i została lekarzem.

Drogi doktorze Zigmuncie w pamięci współpracowników pozostaniesz z opinią życzliwego sympatycznego kolegi i wielkiego fachowca. Dla społeczeństwa Kalisza byłeś lekarzem który przez ponad 50 lat niestrudzenie, z wielką cierpliwością i wyrozumiałością udzielał pomocy małym pacjentom, gdy pojawiały się jakieś problemy laryngologiczne. Za twoją codzienną pracę twoich pacjenci i ich rodziny pozostaną głęboko wdzięczne.

Wierzymy, że Dobry Bóg za twoje poświęcenie i dobre uczynki przyjmie cię do Siebie.

Spoczywaj w pokoju, a Światłość Wiekuista niechaj ci świeci.

Cześć Jego pamięci!